

Nejlepší
investice
vašeho života!

21 dní

k bohatému životu

příručka pro novou životní šanci
od **Miloše Tomana**, autora Vizuální cesty

Co vám brání zbohatnout?

Kdo by nechtěl být bohatý? Tato zdánlivě jednoduchá otázka má však překvapivou odpověď: Většina lidí po bohatství netouží a nechce s ním mít nic společného. Dokonce odmítá i příjmy, které jsou řekněme mírně nadprůměrné. Možná k nim patříte i vy. Nejde totiž o to, co říkáte, nebo co si myslíte, že si myslíte, ale co máte uloženo jako šablonu ve svém podvědomí.

Člověk je tvor společenský, a proto je silně závislý na svém okolí. Týká se to i postojů. Vědecké výzkumy ukázaly, že jsme ochotni se mýlit s většinou, i kdyby zastávala evidentní nesmysl. Tak silná je potřeba nevzbuzovat nežádoucí pozornost, abychom nebyli z tlupy vyloučeni. Pudů zděděné po našich dávných předcích totiž reagují na poznání, že to by byla naše jistá smrt.

A co slyšíte kolem sebe jako většinový názor? Že poctivou prací nikdo nezbohatne. Že peníze kazí charakter. Že bohatí jsou nafoukaní, sobečtí a zlí. A že přece existují důležitější hodnoty, jako je štěstí nebo zdraví, které si za peníze stejně nekoupíte.

Možná s tím tak docela nesouhlasíte, ale říkáte: „Není jistě pravda, že všichni bohatí kradou, když se však podíváte na to, jak se mnozí z nich dostali k penězům...“. Napadlo by vás něco podobného prohlásit dejme tomu o sportovcích, pilotech letadel nebo lékařích? Proč ne? Někteří mají více peněz, než kdekterý podnikatel. Nepřišlo by vám to na mysl (a veřejnosti také ne), protože ti všichni přece mají náročnou práci a svoji odměnu si zaslouží. Ale nezaznělo tu před chvílí, že poctivou prací se nedá zbohatnout, ať děláte, co děláte?

Věc se má tak, že každý jedinec považuje za nejsprávnější a nejpoctivější práci právě tu svoji. A protože většina lidí je relativně chudá (podle Paretova pravidla kolem 80%), vychází jim z toho logický závěr: „Protože nejsem bohatý, je to důkaz, že poctivou prací se vydělat nedá.“

Navíc, přestože je naše ekonomika a životní úroveň čím dál tím závislejší na tom, co vymyslíme, ne co rukama vyrobíme, duševní práce nemá velkou prestiž. Lidé jsou ochotni přiznat ji možná vědcům (zřejmě i proto, že obvykle bohatstvím neoplývají), ale už se nesmíří s tím, že někdo dosáhne milionových příjmů pouhým dobrým nápadem. Mít štěstí ve sportce, to ano.

Ale dostat za jednu myšlenku tolik peněz? V tom musí být nějaký podvod! „A vůbec,“ dodá takový člověk, „nápady by měly patřit všem. Tak je to spravedlivé.“

Proč se o všech těchto negativech dlouze rozepisují? Abych vám ukázal, že chcete-li zbohatnout, máte proti sobě mocného protivníka. Pudová touha patřit do společnosti a sdílet s ní její názory, ať už jsou jakékoliv, nás ovládá více než touha mít se osobně dobře. A od toho se pak odvíjejí podvědomé postoje. Zažil jsem to na vlastní kůži, když jsem kdysi pobýval v obci, kde lidé nebyli příliš bohatí. A znenadání jsem se přistihl, jak si za jízdy mumlám: „To je dobře, že mám starou Felicii, alespoň mezi ně zapadnu.“

Máte-li problém s penězi (a to asi máte, když jste si koupili tuto příručku), mohu vám oznámit dobrou zprávu: Šablonu, která vás nyní řídí, je možné změnit. První krok jste už udělali, když jste investovali peníze do toho, co právě čtete – návodu, jak změnu provést.

Jestliže ale změníte šablonu a tím i své postoje a chování, nemůžete čekat, že se to neodrazí na reakci vašeho okolí. Na první pohled se může zdát, že se věci změní k horšímu. Část přátel vás opustí, zvláště těch, kteří ve vás viděli jen doprovod při zabíjení času v hospodě nebo cukrárně. Označí vás za nafoukance a budou pomlouvat, kde se dá. Zařijete si tedy na vlastní kůži ono obávané vyloučení z tlupy.

Ponesete i některé jeho následky. Na ulici vám poškrábou nové auto. Při výjezdu z boční ulice budete čekat půl hodiny, než vás někdo pustí (obvykle zase řidič drahého vozu). Každou chybu, kterou uděláte, někdo zveličí a bude vydávat za důkaz vaší zbohatlické zkaženosti. A tak dále...

Budou vás také bombardovat oblíbenými morálními průpovídkami a dokazovat, že bez peněz byste měli méně starostí a více radostí. Skutečně? Britský dramatik a spisovatel Oscar Wilde napsal: „Chudí myslí na peníze ještě více než bohatí, v tom je jejich největší bída.“ Domnívá se snad někdo, že když se zbaví peněz, zbaví se i starostí, jak zaplatit nájem nebo za co nakoupit večeři?

Od svých „přátel“ se dozvíte, že peníze ztročují. Nedávný průzkum ovšem přinesl zjištění, že jen jeden z deseti lidí dělá, co ho baví. Ostatní zatnou zuby a skloní hlavy, aby se užívali. Skutečná svoboda tedy jistě spočívá v tom, že

vyděláváte peníze způsobem, který vás naplňuje a o kterém si sami volně rozhodnete.

Naštěstí změna funguje i opačně. Získáte nové přátele, kteří budou naladěni na stejnou vlnu jako vy. Obavy, že jde o nafoukané snoby, mít nemusíte. Dobře víte, že je to část onoho lidového folklóru, který opouštíte. Vy přece také nejste zlí, nafoukaní a nepřátelští, proč by tedy ostatní bohatí měli být?

Ztratíte sice část staré svobody, ale získáte jí mnohem více. Kdosi prohlásil, že svobodnými se stáváte tehdy, když si v restauraci dáváte to, nač máte chuť, ne jídlo, které si můžete při vaší finanční situaci dovolit. I když to asi není definice nejvýstižnější, něco na tom je. Máte-li málo peněz, rozhodují ony za vás. Jako bohatí jim naopak můžete poroučet.

Podívejme se ještě na tři důležité zásady, které jsou spojeny s touto metodou. V první řadě je nutné obrátit pořadí kroků. Lidé se obvykle domnívají, že nejdříve musí přijít na geniální nápad, pak zbohatnout a na základě toho se budou skutečně cítit bohatými. Vy se nejdříve musíte považovat za bohaté, pak teprve dokážete najít řešení, jak všechno zařídít.

Za druhé je zbytečné a škodlivé hledat nyní za každou cenu konkrétní způsob, jak zvýšení svých příjmů dosáhnout. Vědomé myšlení, které k tomu používáte, má sice možnost stanovovat cíle, ale nedisponuje žádným nástrojem k jejich uskutečnění. Když se tedy mučíte snahou teď hned na něco přijít, nejenže vás nic nenapadne, ale přehlušíte tím podvědomí, které by mohlo s nějakou dobrou myšlenkou přijít.

Pokud ho naopak necháte pracovat v souladu s novou šablonou, řešení samo – i bez vašich neustálých pokynů – najde.

A za třetí nediktujte, co konkrétně se má stát. Vaše vědomé představy o tom, jak dosáhnout zvýšení příjmů, mohou být naivní, nereálné a neuskutečnitelné. Budete-li ale na nich trvat, podvědomí vám žádný jiný návrh nedá. Tak se třeba upnete k povýšení na pracovišti, kde má váš nadřízený do důchodu hodně daleko, zatímco v jiné pobočce čeká prázdné místo s dvojnásobným platem. Nechte to na podvědomí, jak zbohatnete. Věřte, že tím nejlépe projevíte dostatek zodpovědnost za svůj život.

2. den

Kolem sebe najdete dost lidí, některé i s výjimečnými talenty, kteří se bojí říci si za to, co lidem dávají, o peníze. Možná k nim patříte i vy. Důvodem takového chování je obava, že když budou chtít své dovednosti zpeněžit, většina se k nim obrátí zády. A toho se bojí více než chudoby.

Do jisté míry je ta obava oprávněná. Lidí, kteří vám rádi oplatí jen tím, co je nic nestojí (pochvalou nebo uznáním) je dost a dost. Ale potlesku se nenajíte a vaše „vděčné“ publikum bude první, kdo vás opustí, když padnete na zem vysílením a bez peněz. Toto cvičení vás proto naučí vážit si svých předností a umět je ocenit.

Ještě než začnete, připravte si seznam 3 svých dovedností a talentů. Napište do něj, v čem jste dobří nebo možná dokonce nejlepší.

Sjedte a sejděte do své místnosti. Na stole stojí velká rovnoramenná váha, na obou stranách má zavěšeny hluboké misky. Před váhou najdete na jedné straně 3 těžké dózy ze vzácného kamene, označené štítky s popisem vašich předností. Na druhou stranu umístěte balíčky bankovek po 100 000 korun, které jste si přinesli z vaší zlaté mísy na pódiu.

Položte první dózu na levou misku vah. Uvědomte si přitom její tíhu v dlani. Pak dávejte na pravou misku balíčky peněz tak dlouho, až se váha vyrovná. Při přidávání je počítejte a výslednou částku si zapamatujte. Potom přistupte k vážení druhé a nakonec třetí dovednosti.

Získané tři sumy sečtěte. Pokud převyšují částku, kterou jste si stanovili jako denní příjem, běžte a přepište číslo na kartě, se kterou denně odebíráte své peníze.

Je-li menší, zamyslete se, kterou z vašich dovedností jste podcenili. Pak ji (nebo je) zvažte znovu.

Nato přistupte k bankomatu, vsuňte do něj kartu, na kterou jste včera napsali vaši denní sumu (nebo ji dnes opravili). Peníze, které z něj vypadnou, shrňte do náručí a přitiskněte je na hrud'. Vnímejte, jak začínají příjemně hřát. Přitiskněte je k sobě s láskou, jako byste objímali milého člověka.

Chvíli se s penězi pomazlete, pak je odnese ke zlaté míse v pravé části místnosti, a nasypete všechno dovnitř. Postavte se nad mísu a řekněte (v představě) nahlas: „Dnes jsem přijal(a) ...“ a doplňte vaši částku.

Nakonec zhasněte, vyjděte z místnosti, zavřete dveře, rozlučte se s vrátným a vyjděte a vyjedte nahoru.

[Knihu můžete koupit v tištěné nebo elektronické podobě zde.](#)